

fortsat. Jeg kan her ikke lade være at tænke paa, hvor vanskeligt vi mange Gange har ved blot at faa en lille Bevilling, som mange er interesserede i, bragt frelst i Havn.

Saafernt jeg havde blot den ringeste Tro paa, at det kunde lykkes at sikre Hvide Sande-Kanalen ved de Indbygningsværker, der har været opførte, og som nu foreslaas istandsatte, vilde jeg tilraade at prøve Eksperimentet een Gang endnu, men da jeg ikke har den Tro, kan jeg ikke tilraade det. Vi Socialdemokrater vil se udelukkende sagligt paa dette Spørgsmaal. Det er et sagligt Spørgsmaal, man kan nu en Gang ikke afvande Ringkøbing Fjord efter et Partistandpunkt. Der staar ikke noget derom i noget Partiprogram, og det vilde heller ikke føre til noget at tage Partistandpunkt i en saadan Sag. Man maa se sagligt paa den Sag, og det vil Rigsdagen sikkert ogsaa gøre. Vi kan derfor ogsaa gaa med til at ofre betydelige Beløb for at ordne Forholdene derovre saa tilfredsstillende som overhovedet muligt. Derfor anbefaler vi vort Forslag, der jo vil koste ca. 13¼ Mill. Kr. Vi har derved vist, at vi vil være med til at ofre betydelige Beløb, naar blot vi kan faa en Ordning, vi har Tillid til, en Ordning, hvorefter vi kan høre op med Eksperimenterne. De Ulemper, der følger af vort Forslag, kan vi ikke bære noget Ansvar for, det er ikke os, der har hidført den Tilstand, der nu er til Stede, vi har hele Tiden advaret imod at vove Eksperimentet, men vi er ikke blevet hørt. Vi beder nu Tingets Medlemmer om at stemme for vort Forslag, der i enhver Henseende er et sagligt underbygget Forslag, som den mest kyndige Mand paa Vandbygningsvæsenets Omraade her i Landet vil tage Ansvaret for. Bedre anbefaling kan en Sag nu en Gang ikke faa. Hermed skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at stemme for vort Forslag.

Hammerich: Jeg skal søge at fatte mig lidt kortere end den sidste ærede Taler (Hauge), idet jeg for mit Vedkommende anbefaler, at man slutter sig til Ændringsforslagene Nr. 1, 3 og 4. Jeg har den Tro — med den Garanti, som Vandbygningsvæsenets Tilslutning til disse Forslag giver —, at naar man bygger Mølerne efter Bloksystemet, vil det være en

tilfredsstillende Løsning, idet jeg dog maa ønske personlig at tage et lille Forbehold heroverfor. Ganske vist mener jeg vel, at Vandbygningsvæsenets Ingeniører har ikke blot det største Ansvar, men ogsaa et grundigt Kendskab til Forholdene, men den Ingeniør, der i dette Øjeblik har størst Erfaring med Hensyn til, hvad der er hændt derovre, og til de Forhold, der arbejdes under, er dog Ingeniør Holm, og jeg mener med ham, at man utvivlsomt maa gaa til en videregaaende Bundsikring, end der foreslaas i Forslag 1 b, som er det her foreliggende Ændringsforslag. At gøre det vil dog næppe dreje sig om større Beløb, end at det forhaabentlig kan udføres indenfor den Sum, Forslagene er byggede paa. Skulde der imidlertid komme en mindre Overskridelse deraf, vil jeg haabe, at Administrationen ikke vil gaa af Vejen derfor. I øvrigt kan jeg i det hele og store slutte mig til den anbefaling af disse Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) fremførte, og jeg er ganske enig med ham i, at de Forhold, der derved skabes, baade med Hensyn til Fiskeriet og til Landbruget, vil medføre, at der ikke fremtidig kan stilles Krav til Staten og Statskassen.

Jeg har i øvrigt taget Ordet for i al Korthed at udtale mig om hele den foreliggende Sag. Jeg skal da for det første udtale, at fra første Færd har denne Sag forekommet mig at være meget vanskelig at tage en endelig Stilling til. Lovforslaget blev fremsat medio Marts, det vil sige paa et Tidspunkt, hvor man burde været enig om, hvad der skulde gøres, og straks have taget fat paa Arbejdet derovre. Derpaa er der heldigvis hjulpet noget, ved at Regeringen og Finansudvalget er blevet enige om at bevilge et tilstrækkeligt Beløb til at faa de Arbejder udført, som er nødvendige for at sikre imod, at mere Fortræd skal ske derovre i Øjeblikket, og til lige til at faa samlet Materialier, lavet Betonblokke og alt det meget, der kan gøres, uanset hvilken Løsning man end kommer til. Derved fik saa Udvalget god Tid til at se nærmere paa Sagen, og vist er det, at Udvalget ogsaa har brugt Tiden. Vi har søgt Vejledning hos, jeg vil snart sige alle de sagkyndige, som man kunde